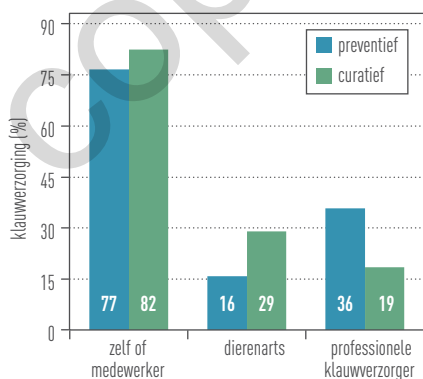

KLAUWPROBLEMEN HERKENNEN EN REGISTREREN

Om klauwproblemen bij melkvee gericht aan te pakken, is een goede registratie van de klauwgezondheid (of klauwproblemen) een must. Uiteraard is het ook belangrijk om klauwproblemen te herkennen, los van het feit of je de klauwen al dan niet zelf verzorgt. Daarom peilden onderzoekers van KU Leuven in het demoproject 'Gezonde klauwen op stal' naar de kennis van klauwgezondheid en de managementpraktijken die Vlaamse melkveehouders toepassen. — *Béke Nivelle, Sanne Van Beirendonck, Jos Van Thielen & Bert Driessen, KU Leuven*

Op zo'n driekwart van de bedrijven die deelnamen aan de enquête, verzorgt een medewerker van het bedrijf de runderklauwen, al dan niet bijgestaan door een

Figuur 1 Wie voert de klauwverzorging uit?
- Bron: KU Leuven

professionele klauwverzorgers of dierenarts (figuur 1). Eén op vier schakelt steeds een professionele klauwverzorgers of dierenarts in voor de preventieve klauwverzorging, terwijl één bedrijf op vijf dat doet voor de curatieve klauwverzorging. Op andere bedrijven wordt de hulp van deze professionelen slechts ingeschakeld ter ondersteuning. Op zich speelt het geen rol wie de klauwverzorging uitvoert, zolang de verzorging correct en met verstand van zaken gebeurt. Wie de klauwverzorging zelf uitvoert, heeft als voordeel dat kreupel koeien doorgaans eerder kunnen worden behandeld. Uit de bevraging bleek echter dat 84% van de veehouders de dieren verzorgt (of laat verzorgen) bij kreupelheid. Dit betekent dat 16% van de veehouders vermoedelijk wacht tot de volgende

geplande klauwverzorging of groepsbehandeling.

Klauwaandoeningen herkennen

Op het gebied van herkennen van aandoeningen is er nog werk aan de winkel. Terwijl Mortellaro en klassieke stinkpoot op bijna elk bedrijf voorkomen, geven respectievelijk 7% en 13% van de klauwverzorgende veehouders aan deze aandoeningen niet te herkennen (figuur 2). Hetzelfde geldt in nog grotere mate voor aandoeningen zoals zoolzweren en wittelijndefecten.

Zo'n 58% van de 'doe-het-zelvers', veehouders die zelf de klauwverzorging uitvoeren, friste de afgelopen vijf jaar zijn kennis op. Bij de veehouders die de klauwen niet zelf verzorgen, nam 42% deel aan een bijscholing in dezelfde

periode. Wetende dat veel aandoeningen onvoldoende gekend zijn, is er duidelijk nood aan een kwalitatief goede bijscholing.

Dat blijkt ook uit de vergelijking tussen de inschatting van klauwproblemen en het vastgestelde aantal problemen. Figuur 3 geeft aan dat heel wat veehouders de klauwproblemen op hun bedrijf onderschatten. Dit is vooral het geval bij klassieke stinkpoot (zowel tussenklauweceem als hielhoornerosie), zoolbloedingen en Mortellaro (ook wel Italiaanse stinkpoot genoemd). Het percentage wittelijndefecten en tussenklauwontstekingen en zoolzweren werd daarentegen door de meerderheid van de

.....
Een nauwkeurige registratie van klauwproblemen op je bedrijf is een must.

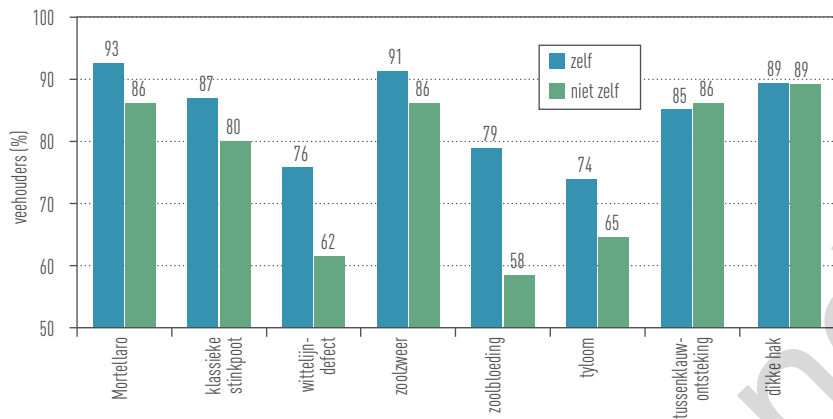

Respectievelijk 7 en 13% van de wel/niet zelf klauwverzorgende veehouders herkennen Mortellaro niet.

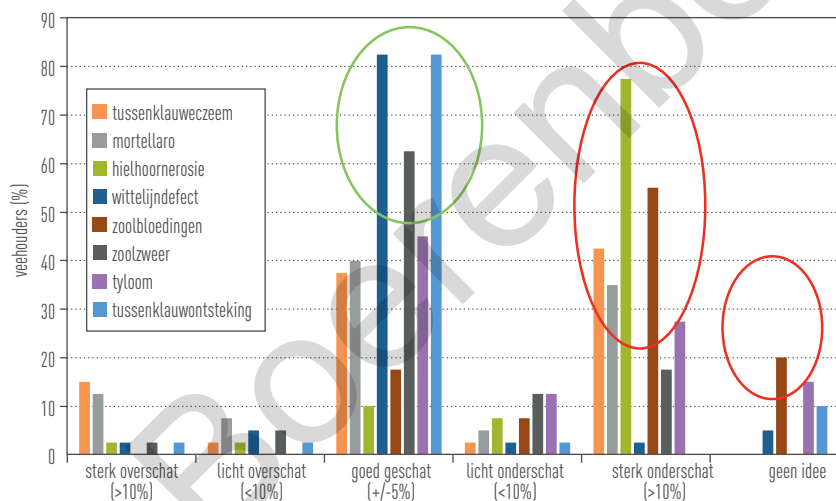
veehouders goed ingeschat. Toch zijn er duidelijk meer veehouders die de klauwproblemen op hun bedrijf onderschatten dan overschatten.

Registratie van klauwproblemen

Registratie van de klauwproblemen is een noodzakelijk middel om de klauwgezondheid op je bedrijf in kaart te brengen. Door middel van registratie, is het eenvoudiger om de typische problemen van het bedrijf of bepaalde koeien aan te

Figuur 2 Herkenning aandoeningen - Bron: KU Leuven

Figuur 3 Inschatting van klauwproblemen van de veehouder ten opzichte van waargenomen problemen - Bron: KU Leuven

duiden en daar gepast en snel op te reageren. Ook het inplannen van nazorg, het maken van stierkeuzes of het beslissen over het al dan niet afvoeren van dieren gaat eenvoudiger met behulp van een goede klauwgezondheidsregistratie. Uit de bevraging blijkt echter dat 47% van de veehouders zelden of nooit de klauwproblemen en de momenten van klauwverzorging registreert. Bij niet-registratie worden soms andere hulpmiddelen aangewend. Zo markeren sommige veehouders de dieren die nazorg nodig hebben met een kleurspray, een pootbandje of door een stuk van de staartkwast te knippen. Wanneer men de aandoeningen wel registreert, is dit veelal met pen en papier (34%) en in mindere mate met behulp van verschillende managementprogramma's of handpalmcomputers.

Conclusie

Hoewel heel wat veehouders al erg veel moeite doen om aan de klauwgezondheid

te werken, blijkt uit de enquête dat er nog werk aan de winkel is. De kennis van klauwproblemen kan en moet beter, zeker bij de veehouders die zelf de klauwverzorging uitvoeren. Verder is nauwkeurige registratie van klauwproblemen een must. Uit de bevraging blijkt immers dat te veel veehouders de klauwproblemen op hun bedrijf te laag inschatten. ■

Dit artikel kadert in het demonstratieproject 'Gezonde klauwen op stal'. Projectpartners zijn KU Leuven (Groep Dier & Welzijn), Hooibeekhoeve, Proef- en Vormingsinstituut Limburg (PVL) en DGZ. Dit demonstratieproject wordt medegefinancierd door de Europese Unie en het departement Landbouw en Visserij van de Vlaamse overheid.